

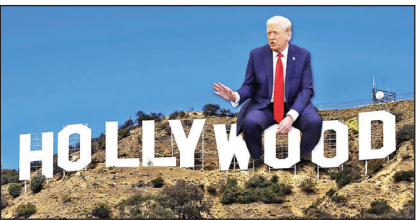

صفحه‌آرا: بهروز قلی‌پور

رخداد

عقب‌نشینی ترامپ

از تفرقه‌های سینمایی

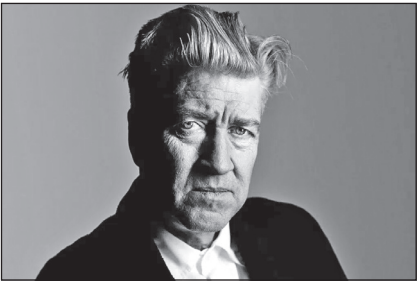
در ادامه جنجال‌ها بر سر طرح دونالد ترامپ برای اعمال تعرفه ۱۰۰ درصدی بر فیلم‌هایی که «در سرزمین‌های خارجی تولید شده‌اند»، رئیس‌جمهور آمریکا سعی کرده لحن خود را تعدیل کند. به گزارش ایسنا، ترامپ در اظهاراتی که توسط شبکه سی‌ان‌بی‌سی منتشر شد گفت هدفش آسیب رساندن به صنعت فیلمسازی نیست، بلکه می‌خواهد به آن کمک کند.

ترامپ گفت: «من نمی‌خواهم به این صنعت ضربه بزنم، هدفم حمایت از آن است. به همین دلیل با رهبران این صنعت دیدار خواهم داشت. می‌خواهم مطمئن شوم که آنها از این طرح راضی‌اند، چون هدف ما اشتغال‌زایی است.» با این حال، ترامپ بار دیگر به گاوین نیوسام، فرماندار ایالت کالیفرنیا تاخت و او را «فردی به‌شدت نالایی» خواند که باعث شده صنعت فیلم از لس‌آنجلس و کالیفرنیا خارج شود. او گفت: «هالیوود دیگر آن قدرها فعال نیست فقط یک تابلوی قشنگ دارد و همه‌چیز ظاهراً خوب است، اما واقعا فعالیت زیادی در آن نمی‌شود.» در پاسخ، گاوین نیوسام در بیانیه‌ای از صنعت فیلم و تلویزیون کالیفرنیا به‌عنوان «یکی از ارکان اقتصاد این ایالت» یاد کرد و گفت: «برنامه من برای بیش از ۲ برابر کردن اعتبار مالیاتی تولیدات فیلم و تلویزیون نشان‌دهنده تعهد ما به حفظ تولید در داخل ایالت، حمایت از نیروی کار و حفظ رهبری جهانی کالیفرنیا در عرصه سرگرمی است.» وی همچنین از آمادگی خود برای همکاری با دولت فدرال در زمینه گسترش مشوق‌های مالیاتی خبر داد. نیوسام پیش‌تر در ماه آوریل از طرحی برای افزایش اعتبارات مالیاتی ایالت کالیفرنیا به مبلغ ۷۵۰ میلیون دلار خبر داده بود و اکنون نیز پیشنهاد یک بسته از طرف فدرال به ارزش ۷.۵میلیارد دلار را مطرح کرده است. آدام شیف، سناتور کالیفرنیا نیز در واکنش به طرح افزایش ۱۰۰ درصدی تعرفه فیلم‌های ساخته‌شده در خارج از خاک آمریکا در مورد عواقب «پیش‌بینی‌نشده و بالقوه مخرب» آن هشدار داد.

جشنواره

کلاسیک‌های کن

با احترام به دیوید لینچ و تارانتینو

فهرست فیلم‌های بخش کلاسیک کن در حالی اعلام شد که با ادای احترام به دیوید لینچ و حضور کوئنتین تارانتینو به‌عنوان میهمان ویژه همراهی خواهد بود. به گزارش ایسنا، آثار ماندگار تاریخ سینما و تجلیل از بزرگان این هنر به میراث آثار سینمای جهان ادای احترام می‌کنند، از حضور کوئنتین تارانتینو به نمایش فیلم‌هایی از جورج شرمن گرفته تا نمایش نسخه‌های بازسازی‌شده‌ای از شاهکارهای بزرگان سینما.

کوئنتین تارانتینو مهمان افتخاری بخش کلاسیک جشنواره شده، باید بگویم ای متون جدید نیستند و اگر بخواهیم متن‌ها را در چند نسل معرفی کنیم، یک‌سری مربوط به دهه ۶۰ هستند. در بسیاری از کتاب‌ها به شکل مجزا خیلی به پیکاسو پرداخته نشده، اما علاوه بر آناری که مربوط به چندین سال پیش است، کتابی که به شکل مجزا باشد من ندیده‌ام؛ با این حال می‌توان به تاریخ هنر جنسن یا کتاب هنر گاردنر اشاره کرد؛ کتابی‌هم با عنوان «حیوانات پیکاسو» منتشر شد. این کتاب با طراحی زیبا مملو از تصاویر و عکس‌های بسیاری از حیوانات در زندگی پیکاسوست، حیواناتی که او نقاشی کرده و کشیده و همچنین کسانی که دوستشان داشته است. علاوه بر اینها ما می‌توانیم در حوزه مقالات و پایان‌نامه مطالب بیشتری درباره پیکاسو پیدا کنیم.

حافظ روحانی: بیشتر کتاب‌هایی که درباره پیکاسو نوشته شده، مربوط به ۱۵ یا ۲۰سال پیش است. اشکالی که ما داریم این است که تمامی آثار، متون کلاسیک هستند و درباره پیکاسو ما همچنان درگیر مطالعه متون قدیمی هستیم و متون جدید تجسمی متمایل به هنر معاصر هستند.

با جشنواره ۱۰۰ دیده شدم

محمدرضا خردمدان: من فیلمسازی را از جشنواره ۱۰۰ شروع کردم. از این جشنواره ممنونم، چون فرصت دیده شدن را در این جشنواره کسب کردم، جایزه گرفتم، کارهایم دیده شدند و به من اعتماد شد. خودم را مدیون این جشنواره می‌دانم و در هر کسوتی تمام‌قد به این جشنواره خدمت می‌کنم؛ مهر

طنازی پیکاسو در تهران

گفت‌وگو با فؤاد نجم‌الدین و حافظ روحانی درباره نمایشگاه پیکاسو در موزه هنرهای معاصر

فضای نمایشگاهی فضای معاصر

می‌شود، تفاوت دارد. شاید صحیح‌تر باشد که او را هنرمند — شاعر بنامیم؛ زیرا شاعرانگی، رها بودن روانش از واقعیت‌های پیش‌پاافتاده و استعدادش در دگرگونی استعاری واقعیت، به همان اندازه که در تصویرپردازی ذهنی یک شاعر یافت می‌شود، در هنر تجسمی‌اش نیز وجود داشت.

به گفته یک منتقد هنری، «پیکاسو همواره خود را شاعری می‌دانست که بیشتر تمایل داشت خودش را از طریق طراحی، نقاشی و مجسمه‌سازی بیان کند».

کرده‌ایم. می‌توانیم به‌عنوان تجربه آشنایی با پیکاسو به این نمایشگاه نگاه کنیم؛ البته کامنت‌هایی‌هم داریم که در آنها از این نوشته‌ها و اینفوگرافی‌ها استقبال شده است. به‌نظرم نوشتار باعث مختل شدن فضای بصری نشده‌است.

در مورد بخش آثار هنرمندان

ایرانی بگویم.

حافظ روحانی: گالری شماره ۹ موزه،

تأثیر پیکاسو بر هنر ایران را نمایش می‌دهد. از افرادی مثل جلیل ضیاپور که زمانی وارد پاریس شده که کوئیمس یک جریان کاملاً شکل گرفته است تا مثلاً بهرام دبیری که خودش بارها اشاره کرده چقدر تحت‌تأثیر پیکاسوست. علاوه بر این، خودش درباره وابستگی میان کار و زندگی‌اش گفته بود: «ما اجراکننده صرف نیستیم؛ ما کارمان را زندگی می‌کنیم.» این نشان می‌دهد زندگی پیکاسو چقدر در کارش منعکس می‌شد.

درباره متون فارسی‌ای که در این

سال‌ها درباره پیکاسو نوشته شده، بگویند.

فؤاد نجم‌الدین: دربارہ معرفی متون

فارسی که در این سال‌ها درباره پیکاسو نوشته شده، باید بگویم ای متون جدید نیستند و اگر بخواهیم متن‌ها را در چند نسل معرفی کنیم، یک‌سری مربوط به دهه ۶۰ هستند. در بسیاری از کتاب‌ها به شکل مجزا خیلی به پیکاسو پرداخته نشده، اما علاوه بر آناری که مربوط به چندین سال پیش است، کتابی که به شکل مجزا باشد من ندیده‌ام؛ با این حال می‌توان به تاریخ هنر جنسن یا کتاب هنر گاردنر اشاره کرد؛ کتابی‌هم با عنوان «حیوانات پیکاسو» منتشر شد. این کتاب با طراحی زیبامملو از تصاویر و عکس‌های بسیاری از حیوانات در زندگی پیکاسوست، حیواناتی که او نقاشی کرده و کشیده و همچنین کسانی که دوستشان داشته است. علاوه بر اینها ما می‌توانیم در حوزه مقالات و پایان‌نامه مطالب بیشتری درباره پیکاسو پیدا کنیم.

حافظ روحانی: بیشتر کتاب‌هایی که

درباره پیکاسو نوشته شده، مربوط به ۱۵ یا ۲۰سال پیش است. اشکالی که ما داریم این است که تمامی آثار، متون کلاسیک هستند و درباره پیکاسو ما همچنان درگیر مطالعه متون قدیمی هستیم و متون جدید تجسمی متمایل به هنر معاصر هستند.

توصیه‌تان برای کسانی که

نمایشگاه را تاکنون ندیده‌اند چیست و

چه ایده‌ای برای تماشای نمایشگاه دارید؟

فؤاد نجم‌الدین: کسانی که برای نخستین‌بار این نمایشگاه را می‌بینند، خوش‌به‌حالشان است.

کتاب هنر مصوری است که در نمایشگاه وجود دارد و می‌تواند برای بینندگان جذاب باشد. این

نمایشگاه فرصت خوبی برای تماشای خلاقیت و

طنازی پیکاسو است که می‌تواند برای مخاطبان

جذاب باشد.

روحانی، روزنامه‌نگار و منتقد حوزه تجسمی و فؤاد نجم‌الدین، مشاور نمایشگاه و پژوهشگر هنر حضور داشتند. علیرضا محمودی در ابتدای این نشست با نقل‌قولی را جع به پیکاسو، می‌گوید: «او نقاشی در میان شعرا و شاعری در میان نقاشان بود.» اما این گفته چه معنایی دارد؟ با اینکه او «از همان کودکی زندگی یک نقاش را داشت» و با اینکه به‌مدت ۸۰سال بدون وقفه خود را از طریق هنرهای تجسمی بیان کرد، جوهره نبوغ خلاق پیکاسو با آنچه معمولاً با مفهوم «هنرمند نقاش» تداعی

گزارش گروه ۲۴

نقد و بررسی نمایشگاه آثار پابلو پیکاسو در موزه هنرهای معاصر با عنوان «میزبانی تهران از پیکاسو» برنامه مجله تصویری ۴در تلویزیون اینترنتی همشهری بود. در این نشست، علاوه بر علیرضا محمودی که اجرای برنامه را برعهده داشت، حافظ

جنبش کو بیسم و واقعیت آن در

تاریخ هنر چیست؟

فؤاد نجم‌الدین: باید حواسمان باشد که جنبش هنری ال‌ا‌ما شبیه جنبش اجتماعی نیست، یک تغییر نگاه است. با اختراع دوربین عکاسی وظایف نقاش در ثبت واقعیت از دوشش بر داشته می‌شود. دیگر نگاه به نقاشی نگاه به یک هنر چیزی شبیه کشف جهان است. کو بیسم حاصل جست‌وجوهایی است که پیکاسو با الهام از رنگ‌ها و ماسک‌های

آفریقایی انجام داد. در کار پیکاسو تصاویر به پاره‌های هنری در هم تافته تبدیل شدند و در عین حال زیست روزمره تصویر می‌شد. نمایشگاهی که در سال ۱۹۰۷ از کارهای پیکاسو برگزار شد، سروصدای زیادی کرد و لویی وکسل، منتقد هنری وقتی این آثار را دید آنها را مکعب نامید. درواقع می‌توانیم بگوییم پیکاسو پدرخوانده این هنر است.

۵۰سال از مرگ پیکاسو می‌گذرد، ولی همچنان درباره او بحث می‌شود. آیا پیکاسو در این ۵۰سال اهمیت بیشتری پیدا کرده یا اهمیتش را از دست داده است؟

حافظ روحانی: پیکاسو یک ویژگی مهم دارد. او نخستین نقاش مدرنی است که به سلبریتی تبدیل می‌شود؛ تا آن حد که حتی خبر درگذشتش در صفحه اول روزنامه اطلاعات انتشار می‌یابد. یکی از دلایل این اتفاق به‌نسوع زندگی او و علاقه‌رسانه‌ها به او برمی‌گردد. فیلم‌های داستانی و مستند زیادی هم درباره او ساخته می‌شود. پیکاسو مسیری را تکمیل می‌کند که پل‌سزان با پست امپرسیونیسم شروع کرد. او نقاشی را از قید اجسام رها می‌کند و به‌اشکال جان می‌بخشد؛ به‌عنوان مثال لیوان برای او لیوان نیست، یک استوانه است. او بنیان هنر مدرن را شکل می‌دهد و بنابراین انقلابی ایجاد می‌کند که همچنان قابل بحث است.

فکر می‌کنید نمایشگاه پیکاسو

برای ایران چه ایده تازه‌ای همراه دارد؟

فؤاد نجم‌الدین: کسانی هستند که اصلاً با کو بیسم آشنایی ندارند، اما پیکاسو را می‌شناسند. می‌دانند سنت‌شکن است؛ حتی اسم او به یک اصطلاح تبدیل می‌شود.

واقعیت این است که پیکاسو فراتر از کو بیسم است. او همیشه در حال خارج شدن از عهده‌ای است که بسته است. با هنرمندی روبه‌رو هستیم که در طول ۹۰سال زندگی، اثر مهمی بر هنر گذاشته است. او یاد داده چطور می‌توانیم خودمان را در رسانه‌ها تکثیر کنیم، او یاد داده چطور یاد داده چطور می‌توان به یک سلبریتی تبدیل شد. در اقتصاد هنر هم چیزهای بسیاری به ما

آل پاچینو «جن‌گیر» می‌شود

آل پاچینو و دن استیونز در فیلم «آیین» در نقش ۲کشیش به مبارزه با شیطان می‌روند. فیلم «آیین» درباره پدر تئوفیلوس رایزینگر (با بازی آل پاچینو) و پدر جوزف استایگر (با بازی دن استیونز) است که تلاش می‌کنند بر زن جوانی که به نظر می‌رسد توسط شیاطین تسخیر شده کمک کنند./ ایسنا

کوتاه‌تر از گزارش

ماجرای پیرپسر

از توقیف تارده‌بندی سنی

«پیرپسر» ساخته اکتای براهنی برای اکران با یک مشکل دیگر مواجه شده است. فیلم باید با رده‌بندی سنی نمایش داده شود.

به گزارش همشهری، پیرپسر تا رسیدن به آستانه اکران ماجراهای زیادی را سر گذرانده است. فیلم را اکتای براهنی سال ۱۴۰۰ ساخت؛ اما تا سال ۱۴۰۳ و یک نمایش ویژه در جشنواره فجر هرگز روی پرده نرفت. بعد از اکران در فجر و واکنش‌های بسیار مثبتی که از سوی منتقدان به‌خصوص درباره بازی حسن پورشیرازی در یافت کرد، فیلم مطرح شد و گفته شد برای اکران هیچ مشکلی ندارد. اما خیلی زود یک مشکل بزرگ برای اکران فیلم مطرح شد. زمان بلند فیلم (۱۹۰ دقیقه) به این معناست که هر سانس اکران آن نزدیک به ۲سانس اکران یک فیلم با زمان معمول است. به همین دلیل از قیمت ۲۲۰هزار تومانی برای بلیت‌های این فیلم صحبت می‌شد تا سینماداران راضی به اکران آن باشند. بعد از مدتی ابراهیم عامریان در برنامه هفت اعلام کرد پخش‌کننده پیرپسر خواهد بود و هر چند

صحبتی از زمان فیلم و حل مشکل آن نشد، اما اعلام شد به‌زودی و با پایان فیلم «برای این فیلم ابتدا باید آیین‌نامه رده‌بندی سنی این فیلم هیچ ممیزی‌ای در اکران ندارد. حالا اما اعلام شده فیلم برای اکران باید رده‌بندی سنی داشته باشد. روح‌الله حسینی، معاون ارزشیابی و نظارت سازمان سینمایی، درباره اکران فیلم پیرپسر گفته: «برای این فیلم ابتدا باید آیین‌نامه رده‌بندی سنی نهایی و ابلاغ شود. البته در گذشته چنین آیین‌نامه‌ای وجود داشت؛ ولی باید در دوره جدید بازنگری و ابلاغ شود تا بعد بنا بر آن، فیلم‌هایی شبیه پیرپسر اکران شوند.» مشخص نیست این محدودیت سنی برای پیرپسر شامل چه رده سنی‌ای می‌شود و این فیلم با وجود اکران محدودترش در مقایسه با فیلم‌های دیگر به‌دلیل زمان طولانی آن، چه میزان دیگر از مخاطبانش را از دست می‌دهد. همچنین معلوم نیست این قانون چه میزان ضمانت اجرایی دارد و چطور اجرا می‌شود.

پیرپسر با بازی لیلا حاتمی، حسن پورشیرازی، حامد بهداد و محمد ولی‌زادگان داستان «برادر است که با پدر قلدر و زورگویشان زندگی می‌کنند و تحت فشار اقتصادی زیادی قرار دارند تا اینکه رعا وارد زندگی‌شان می‌شود.

قانون رده‌بندی سنی از کی اجرا شد؟

قانون رده‌بندی سنی فیلم‌ها سال ۹۸ در زمان سرپرستی حسین انتظامی بر سازمان امور سینمایی و سمعی بصری اعلام شد. در توضیح این قانون آمده است: ««اهمیت این موضوع بدان خاطر است که گاه نمایش رفتار و گفتار شخصیت‌های منفی یا رخدادهایی که متضمن خشونت، ترس و مضامین مشابه هستند، برای برخی گروه‌های سنی نامناسب است؛ لذا اطلاع‌رسانی، طبقه‌بندی آثار و توصیه‌های آگاهی‌بخش با انواع روش‌ها ضروری به شمار می‌رود.»

براساس ماده ۱۳این قانون ۴درجه سنی برای تماشای فیلم‌ها تشخیص داده شده است:

گروه ۹+: این فیلم دارای الفاظ یا صحنه‌های نامناسب برای کودکان است و تماشای آن برای کودکان زیر ۹سال توصیه نمی‌شود.

گروه ۱۲+: این فیلم دارای صحنه‌های نسبتاً خشونت‌آمیز یا دلهره‌آور یا استعمال دخانیات یا الفاظ نامناسب است و تماشای آن برای افراد زیر ۱۲سال توصیه نمی‌شود.

گروه ۱۵+: این فیلم دارای صحنه‌های خشونت‌آمیز، ترسناک یا استعمال موادمخدر یا روابط خلاف عرف جامعه یا زبانشن نامناسب است و تماشای آن برای افراد زیر ۱۵سال توصیه نمی‌شود.

گروه ۱۸+: این فیلم دارای صحنه‌های افراطی از خشونت یا صحنه‌های استعمال موادمخدر یا صحنه‌هایی تداعی‌کننده روابط زناشویی یا الفاظ و حرکات نامناسب است و تماشای آن برای افراد زیر ۱۸سال ممنوع است.

پیش از این همه البته موضوع رده‌بندی سنی مطرح شده بود اما هیچ‌گاه به شکل جدی اجرا نشده بود و درواقع تشخیص تماشای فیلم برای زیر ۱۸ساله‌ها به خانواده‌ها واگذار شده بود. مخالفان اجرای این طرح هم معتقدند خانواده‌ها می‌توانند تشخیص دهند کدام فیلم برای کودک و نوجوان مناسب است.

هر چند به‌فراوانی می‌توان کودکان را دید که همراه خانواده‌شان به دیدن فیلمی کمدی آمده‌اند که اصلاً مناسب سن‌شان نیست.

فؤاد نجم‌الدین، مشاور نمایشگاه و پژوهشگر هنر

حافظ روحانی، روزنامه‌نگار و منتقد حوزه تجسمی